

mest vilde have sagt: Det, vi helst ønske, og det, vi mest trænge til af alt, er, at vor Dagløn bliver forhøjet. Et saadant Forslag er ikke kommet, og det har sikkert sin Grund i, at Skovarbejderne ikke have været repræsenterede i den Kommission.

Jeg skal derefter omtale de Bevillinger, som ere foreslaaede til Husmandsforeningerne. Jeg kan med den største Glæde anbefale disse Forslag, og jeg kan gøre det af to Grunde. For det første for Foreningernes egen Skyld, da vore Husmandsforeninger have udført et stort og godt Arbejde, og de ærlig have gjort sig fortjente til at faa denne Støtte fra Statens Side. De Penge, som de hidtil have forvaltet, have de vist, at de forstode at forvalte paa en billig og forstandig Maade. Under Finanslovens anden Behandling gjorde jeg overfor den højtærede Finansminister gældende, at han ved disse direkte Tilskud til Husmandsforeningerne havde vist sig karrig. Dette Ord blev taget meget unaadigt op af den højtærede Landbrugsminister, og for at bevise, at han ikke havde været karrig, gav han sig til at tale om en Række andre Bevillinger, som jeg ikke havde nævnt. For at godtgøre, at han havde vist sig karrig overfor Husmandsforeningerne, nævnede jeg de fynske Husmandsforeninger som Eksempel, men jeg kunde for øvrigt lige saa godt have nævnt de andre Husmandsforeninger. Men det er jo glædeligt at se, at man nu er enig om at forhøje Tilskuddet til disse Foreninger. Det vidner om, at den Kritik, jeg øvede ved Finanslovens anden Behandling, har været berettiget, idet de øvrige Medlemmer af Finansudvalget have fundet, at de 8,000 Kr., som Husmandsforeningerne skulde have efter Ministerens Forslag, vare for lidt, og nu er hele Udvalget tillige med den højtærede Minister enig om at forhøje Tilskuddet med i alt 6,300 Kr. Det er altsaa den ene Grund, hvorfor jeg med Glæde vil stemme for dette Forslag.

En anden Grund til at stemme for Forslaget er den, at man her er kommen ind paa den Vej, vi skulle frem ad. Naar vi nemlig ville lægge Mærke til det Forslag om 4,300 Kr. til Husmandsforeninger, betyder det ikke en forøget Udgift for Statskassen, men kun en Omflytning, idet man tager noget fra en Konto og flytter over paa en anden, man tager af de Penge, som hidtil have været givne Husmandsforeningerne gennem Landboforeningerne. Landboforeningerne have haft de

store Bevillinger, som ere blevne givne til Husmandsbrugenes Fremme, og de have været underlagte Landboforeningernes Administration. Jeg har flere Gange her i Tinget fremdraget dette uheldige Forhold og sagt, at Husmændene ved deres Foreninger meget godt kunne administrere de Penge, som Staten vil yde til Ophjælpning af Husmandssagen. Husmændene skulle ikke staa som umyndige, og de skulle ikke have Landboforeningerne som deres Formyndere, men de skulle selv raade over de Midler, som Staten giver dem.

Jeg skal her tillade mig at give en kort Redegørelse for, hvorledes denne Sag har udviklet sig. Ved Finanslovens 1ste Behandling i 1901 — det var altsaa, efter at Systemskiftet havde fundet Sted — tillod jeg mig at fremdrage denne Sag, og jeg ønskede, at de Penge, som blev givne til Landboforeningerne, skulde gives til Husmandsforeningerne, saaledes at Husmændene blev myndige og selvstændige. Men denne Tanke vakte den Gang en vældig Modstand. I Spidsen for denne Modstand gik naturligvis, som det sig hør og bør, Generalen for vort Landbrug, den højtærede Minister. Han udtalte ved denne Lejlighed — jeg skal med den ærede Formands Tilladelse citere nogle faa Linier af, hvad han sagde —: „Saa vidt mig bekendt, har der ikke foreligget nogen Klage over, at Landboforeningerne misbruge den Ret eller det Ansvar, de have faaet, ved Anvendelsen af disse Bevillinger. Jeg tror derfor, at der i Stedet for, at man skulde prøve paa at faa denne Virksomhed bort fra Landboforeningerne, snarere er Grund til at bede Landboforeningerne om at fortsætte deres Arbejde og sige dem Tak til“. Saaledes stod altsaa den højtærede Minister den Gang. De Bevillinger, der vare givne til Husmændene, og som blev administrerede af Landboforeningerne, maatte der ikke røres ved, nej, de skulde vedblive at bestaa, vi skulde sige Landboforeningerne Tak til, naar de blot vilde blive ved at være Formyndere for vore Husmænd. Sagen kom saa til Drøftelse i Finansudvalget, og til Finanslovens 2den Behandling stillede min Partifælle, det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen), og jeg følgende Anmærkning til Finansloven vedrørende Husmandsbevillingerne: „Ministeren bemyndiges til at udbetale de herunder opførte Bevillinger til Husmændene direkte til bestaaende Husmandsorganisationer, for saa vidt der fra saadanne fremsættes Ønske derom“. Denne Anmærkning eller dette Ændringsforslag